

MATTHEÛS

23:34-39

Jezus kondigt het oordeel over Jeruzalem aan vanwege de voortdurende verwerping van Gods boodschappers.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/23-34-39

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Het oordeel over deze generatie	5 min	3
2	De apostelen als gezanten van Jezus	5 min	5
3	Het bloed van Abel tot Zacharia	10 min	8
4	Jeruzalems onwil en de vrije wil	3 min	12
5	De verlaten tempel en Jezus' terugkeer	3 min	13
	Om verder te lezen		15

1

Het oordeel over deze generatie

We pakken onze studie van Mattheüs 23 weer op, te beginnen bij vers 34. Sommige van deze verzen hebben we in onze vorige bijeenkomst kort bekeken, maar we hebben ze niet echt grondig behandeld. We zetten onze studie voort tot het einde van dit hoofdstuk.

Mattheüs 23, vers 34 tot en met 39:

Daarom zie, Ik zend profeten, wijzen en schriftgeleerden naar u toe, en sommigen van hen zult u doden en kruisigen, en sommigen van hen zult u geselen in uw synagogen, en u zult hen vervolgen van stad tot stad, opdat over u al het rechtvaardige bloed zal komen dat vergoten is op de aarde, vanaf het bloed van de rechtvaardige Abel tot het bloed van Zacharia, de zoon van Berechja, die u gedood hebt tussen de tempel en het altaar. Voorwaar, Ik zeg u: Al deze dingen zullen komen over dit geslacht. Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild! Zie, uw huis wordt als een woestenij voor u achtergelaten. Want Ik zeg u: U zult Mij van nu af aan niet zien, totdat u zegt: Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heere!

MATTHEÛS 23:34-39

Een van de belangrijkste inzichten die Jezus ons hier geeft, of die Hij geeft aan Jeruzalem en zijn leiders tot wie Hij Zich hier richt, staat in vers 36, waar Hij zei:

Ik verzeker jullie: al deze dingen zullen deze generatie overkomen.

Hij zegt dat Hij niet zomaar is als een van de profeten, die in het algemeen de goddeloosheid van hun generatie aan de kaak stelden. Hij zegt dat het hele kaartenhuis van schijnreligiositeit dat bij de Farizeeën en de schriftgeleerden te zien was, ten val zal komen en bestraft zal worden. Dat geldt ook voor de goddeloosheid in Jeruzalem waarvan men zich niet heeft bekeerd. Ze hebben vroeger de profeten gedood en staan nu op het punt Jezus Zelf te doden. Zoals Hij duidelijk maakt, zullen ze zelfs degenen vervolgen die Hij naar hen toe stuurt. Hij zei dat dit allemaal over deze generatie zal komen.

Hij verwijst natuurlijk naar het feit dat de verwoesting van Jeruzalem binnen veertig jaar nadat Hij deze woorden had uitgesproken werkelijkheid werd. De Romeinen vielen Israël in het jaar 66 na Christus binnen. Er volgde een langdurige, bloedige, afschuwelijke oorlog waarin de Joden zwaar werden verslagen. Ze werden maandenlang in Jeruzalem belegerd. In die periode heersten er grote hongersnood en grote chaos in de stad. Uiteindelijk braken de Romeinen door en slachtten ze af wie ze konden afslachten. Ze namen gevangen wie ze gevangen konden nemen. Ze verwoestten de stad. Ze brandden de tempel plat en haalden het hele bouwwerk steen voor steen uit elkaar. Dat was het einde. Hij is nooit herbouwd. Ik bedoel dat de tempel nooit is herbouwd.

Natuurlijk wonen er tegenwoordig mensen in Jeruzalem, maar het Joodse gemenebest dat daar zijn centrum had, is nooit hersteld. Veertienhonderd jaar lang had God met het Joodse volk gewerkt, vanaf de tijd van Mozes. Toen had Hij hen uit Egypte geleid, een verbond met hen gesloten, hen naar hun land gebracht, een monarchie gevestigd en profeten naar hen gestuurd om te proberen hen in het gareel te houden. In wezen doodden ze de profeten, de meesten van hen. Over het algemeen reageerden ze niet positief op God, en daarom kwam het oordeel. Dat oordeel kwam in het jaar 70 na Christus met grote kracht en in alle hevigheid, toen de Romeinen Jeruzalem verwoestten en eens en voor altijd een einde maakten aan het Joodse stelsel.

Dat stond er te gebeuren. Daarvoor waarschuwt Jezus hen. Hij zegt:

Dit alles gaat deze generatie overkomen.

Wat hadden ze verkeerd gedaan? Eerder, in vers 29 tot en met 33, had Hij gezegd dat deze Farizeeën en schriftgeleerden respect hadden voor de profeten uit vroeger tijden, die door hun voorouders, hun vaders, waren gedood. Ze zeiden: „Als wij in die tijd hadden geleefd, zouden wij hen niet hebben gedood.”

Hij zegt echter:

Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bouwt de graven voor de profeten en versiert de grafmonumenten van de rechtvaardigen, en u zegt: Als wij in de tijd van onze vaders hadden geleefd, hadden wij niet met hen meegewerkt om het bloed van de profeten te vergieten. Aldus getuigt u tegen uzelf, dat u kinderen bent van hen die de profeten gedood hebben. Maakt ook u dan de maat van uw vaders vol! Slangen, adderengebroed, hoe zou u aan de veroordeling tot de hel ontkomen?

MATTHEÛS 23:29-33

Hij verwees natuurlijk naar het feit dat ze Hem zouden doden, en ook degenen die Hij stuurde.

2

De apostelen als gezanten van Jezus

Daar in vers 34 zegt Hij:

Daarom zie, Ik zend profeten, wijzen en schriftgeleerden naar u toe, en sommigen van hen zult u doden en kruisigen, en sommigen van hen zult u geselen in uw synagogen, en u zult hen vervolgen van stad tot stad,

MATTHEÛS 23:34

Wie zijn deze profeten, wijzen en schriftgeleerden? Het zou me niet verbazen als alle drie die aanduidingen op de apostelen van toepassing zijn. De apostelen waren profeten, ze waren wijzen en ze waren schriftgeleerden.

Profeten, wijzen en schriftgeleerden vormden de drie categorieën van ambtsdragers in het Oude Testament die Israël leiding gaven, en in het bijzonder de koningen. Een koning kon op drie manieren de wil van God te weten komen. Hij kon de schriftgeleerden of de priesters raadplegen, die de wet hadden. Dat wil zeggen: de geschreven voorschriften, de geschreven wet die God had gegeven. Daarmee hielden de schriftgeleerden zich bezig. Of hij kon zijn wijzen, zijn raadgevers, raadplegen en vanuit hun wijsheid begrijpen wat raadzaam was. Of hij kon door een profeet een bijzondere openbaring ontvangen en de profeten vragen of God iets had geopenbaard.

Dit zijn de drie manieren waarop God historisch gezien Zijn wil aan de Joden bekendmaakte: door de profeten, die een bijzondere openbaring hadden; door wijzen, die wijze raad gaven; en door de wet, die in handen was van de priesters in het algemeen, hoewel in de tijd van Jezus de schriftgeleerden degenen waren die zich met de wet bezighielden. De geschreven wet, de openbaring aan de profeten en de wijsheid van de wijzen waren dus allemaal middelen waardoor het Joodse volk wist wat God wilde dat het deed.

Al deze functies waren in zekere zin verenigd in de apostelen. De apostelen ontvingen bijzondere openbaring. Ze legden de wet van God uit, want Jezus opende hun verstand, zodat zij de Schriften konden begrijpen, in Lukas 24, vers 45.

Toen opende Hij hun verstand zodat zij de Schriften begrepen.

LUKAS 24:45

Ze brachten ook wijsheid over. Ze gaven ook meningen die op wijsheid gebaseerd waren. Denk eraan dat Paulus in 1 Korinthe 7 zei:

Ik heb hierover geen bevel van de Heere, maar ik geef mijn oordeel als iemand die door de barmhartigheid van de Heere trouw is.

1 KORINTHE 7:25

Hij was een wijze man die zijn raad gaf.

De apostelen waren kort na de dood van Jezus de voornaamste verspreiders van het christendom. Daarover lezen we in het boek Handelingen. Hoewel er ook evangelisten waren die hetzelfde deden, zijn het in wezen de apostelen van wie we lezen dat ze de behandeling ondergingen die Jezus hier beschrijft. Hij zegt:

Ik ga profeten, wijze mannen en schriftgeleerden naar jullie sturen. Sommigen van hen zullen jullie doden en kruisigen.

Petrus werd gekruisigd. Jakobus werd gedood. Natuurlijk pasten de Joden geen kruisiging toe, maar ze leverden wel mensen over om gekruisigd te worden, zoals ze met Jezus deden. De Joden hebben Jezus niet persoonlijk gekruisigd. Dat was een Romeinse executiemethode. Maar de Joden waren onderworpen aan de Romeinen. Om iemand ter dood te laten brengen, moesten ze de Romeinen ertoe overhalen hem te kruisigen. De Joden haalden de Romeinen er dus toe over Jezus te kruisigen, en daarom zegt de Bijbel dat de Joden Hem hebben gekruisigd.

Zo werden ook Petrus en Jakobus en anderen door de Romeinen ter dood gebracht, maar op aanstichten van de Joden. Sommigen van de apostelen werden dus door hen gedood. Anderen werden in hun synagogen geselsd en van stad tot stad vervolgd. We lezen in het boek Handelingen hoe Joodse mensen Paulus vervolgden en hem van stad tot stad achternazaten, waarbij ze hem moeilijkheden bezorgden. Hij werd in de synagogen geslagen. Dat gebeurde ook met Johannes en Petrus in Handelingen 4 en 5.

Wat Jezus hier zegt over wat de Joden met Zijn profeten, wijze mannen en schriftgeleerden zullen doen, zien we daadwerkelijk vervuld in wat de apostelen werd aangedaan. De apostelen zelf bekleedden dus een ambt dat alle drie de ambten omvatte: profeet, wijze man en schriftgeleerde. In de tijd van het Oude Testament waren dat afzonderlijke functies geweest.

3

Het bloed van Abel tot Zacharia

Door Jezus en de apostelen te doden, zou de maat van de schuld van het volk vol worden. In vers 35 staat:

opdat over u al het rechtvaardige bloed zal komen dat vergoten is op de aarde, vanaf het bloed van de rechtvaardige Abel tot het bloed van Zacharia, de zoon van Berechja, die u gedood hebt tussen de tempel en het altaar.

MATTHEÛS 23:35

Jezus leefde niet in de generatie die Zacharia had vermoord. Als dit de juiste lezing is, verwijst Zacharia, de zoon van Berechja, naar de profeet Zacharia, die vijfhonderd jaar vóór Christus had geleefd. Deze Joden uit de tijd van Jezus hadden hem dus niet gedood, hoewel Jezus zei:

Jullie hebben hem gedood. Jullie hebben hem vermoord.

Jezus ziet een continuïteit in geest tussen de Joden van Zijn tijd en die van eerdere generaties, die de profeten hadden gedood. Hij zegt dat hun vadersen het hadden gedaan. Jullie hebben je niet bekeerd. Jullie zijn niet anders dan zij. Het is één voortdurende, ononderbroken stroom van onbekeerde moordzucht tegenover Gods profeten, die jullie en jullie vadersen hebben voortgezet.

Er is een klein probleem in deze tekst, want Jezus spreekt over het bloed van Zacharia, de zoon van Berechja, die jullie tussen de tempel en het altaar hebben vermoord. Feit is dat we in het Oude Testament geen verslag hebben van de dood van Zacharia, de zoon van Berechja. Ook weten we uit geen enkele andere bron of hij tussen de tempel en het altaar werd vermoord. We zouden eenvoudigweg kunnen zeggen: „We hebben geen andere bronnen nodig. Jezus heeft gezegd dat het zo was, en daarmee is de zaak beslist.” Dat klopt. Als Jezus dat heeft gezegd, dan is de zaak daarmee beslist.

Eén ding dat de zaak ingewikkelder maakt, is dat er nog een andere Zacharia was. Deze Zacharia was de zoon van de priester Jojada, en hij leefde vóór Zacharia, de zoon van Berechja. Die laatste, de zoon van Berechja, schreef het boek Zacharia in het Oude Testament. Zacharia, de zoon van Jojada, heeft geen enkel boek van de Bijbel geschreven, maar hij was een profeet en hij was de zoon van de priester Jojada. In 2 Kronieken 24, vers 20 en 21, wordt ons verteld dat hij door de Joden ter dood werd gebracht in de tempel zelf, of op de plaats die Jezus noemt: tussen de tempel en het altaar.

Jezus lijkt dus te verwijzen naar de dood van een man die Zacharia heette, op een manier die klinkt als een verwijzing naar de dood van Zacharia, de zoon van Jojada, die in 2 Kronieken 24 wordt beschreven. Het probleem is dat Jezus zegt dat het Zacharia, de zoon van Berechja, was. Dat is een andere Zacharia, en van zijn dood hebben we geen verslag. We hebben geen onafhankelijke getuigenis over de vraag of hij in de tempel of ergens anders stierf, of door wiens hand hij stierf.

Dit is op een aantal manieren opgevat. Sommigen hebben gemeend — en ik behoor beslist niet tot hen — dat Jezus hier een fout maakte. Volgens hen verwarde Jezus Zacharia, de zoon van Jojada, met Zacharia, de zoon van Berechja. Hij zou hebben gedacht dat het verhaal over de dood van de eerste Zacharia betrekking had op de tweede, en zo een historische fout hebben gemaakt. Natuurlijk proberen mensen die sceptisch staan tegenover de Bijbel zich altijd op dit soort dingen te storten en meteen tot zo'n conclusie te springen. Naar mijn mening is dit helemaal geen waarschijnlijke conclusie. Dat Jezus zo'n fout zou maken, lijkt uiterst onwaarschijnlijk, want je hoeft geen echte Bijbelgeleerde te zijn om het verschil te kennen tussen Zacharia, de zoon van Berechja, die het boek Zacharia schreef, en een andere, veel minder bekende Zacharia uit een vroegere tijd, en om de verhalen over hem te kennen. Jezus zou bijzonder onbekend moeten zijn geweest met het Oude Testament om zo'n fout te maken. Wanneer we het verhaal over Jezus en Zijn onderwijs lezen, klinkt het bepaald niet alsof Hij ook maar enigszins onbekend was met het Oude Testament. Hij kende het heel goed, en daarom is het niet waarschijnlijk dat Hij zo'n fout zou maken.

De vraag is dan of hier een fout staat. Het is mogelijk dat hier een fout staat, maar dan zou Jezus die niet hebben gemaakt. Het is mogelijk dat hier sprake is van een overschrijffout. Ik zeg niet dat dit de oplossing is, maar dit is één mogelijkheid om te

overwegen: niet Jezus, en zelfs niet Mattheüs, die de woorden van Jezus optekende, maar een schriftgeleerde die ergens in de recentere geschiedenis de tekst overschreef en zo de tekst voortbracht zoals wij die nu hebben, kan de woorden ‘zoon van Berechja’ hebben toegevoegd om iets te verduidelijken. Maar de schriftgeleerde zelf vergiste zich, omdat hij niet goed op het Oude Testament lette.

We hebben geen enkel bewijs dat dit het geval is, en er is geen reden waarom we hier noodzakelijkerwijs een beroep op moeten doen. Maar er is in feite ook niets wat het onmogelijk maakt dat deze verklaring waar zou kunnen zijn. Een kopiist kan de woorden ‘zoon van Berechja’ hebben toegevoegd, omdat hij dacht daarmee een verduidelijking aan te brengen, terwijl hij zich in feite vergiste in wat hij deed. Als hij dat gedaan heeft, dan zou de tekst aan ons zijn overgeleverd zoals hij nu luidt, met deze fout erin. Maar dan zou het geen fout zijn die Jezus maakte of een fout die de schrijvers van het Evangelie maakten, maar alleen een fout van een kopiist. Zulke fouten van kopiïsten zijn de tekst binnengedrongen. Over het algemeen zijn ze van heel weinig betekenis, maar we weten dat ze bestaan. Het is niet ondenkbaar dat dit er één van zou kunnen zijn.

Maar we hoeven daar niet noodzakelijkerwijs een beroep op te doen, want we weten dat er in de Bijbel veel mannen waren die Zacharia heetten. Minstens 36 mannen in de Bijbel heten Zacharia. Dat twee van hen op een vergelijkbare manier gestorven kunnen zijn, is helemaal niet ondenkbaar. Dat Zacharia, de zoon van Berechja, op dezelfde manier gestorven zou kunnen zijn als Zacharia, de zoon van Jojada, is helemaal niet onaannemelijk, vooral omdat het heel gebruikelijk was dat de Joden hun profeten doodden. Het was heel gebruikelijk dat de profeten bij de tempel profeteerden, en daarom is het uiterst waarschijnlijk dat meer dan één man op dezelfde manier stierf, dat wil zeggen: door de Joden bij de tempel gedood terwijl hij profeteerde. Als dat ook met Zacharia, de zoon van Berechja, is gebeurd, dan zou dat het verklaren. De zoon van Jojada en de zoon van Berechja, die allebei Zacharia heetten, zouden dan allebei een vergelijkbaar lot hebben ondergaan. Dit is allerm minst onwaarschijnlijk als je kijkt naar de aard van de Joden wat betreft het doden van hun profeten.

Er is echter één klein probleem daarmee dat bij mij opkomt. Zacharia, de zoon van Berechja, die degene is die in deze tekst wordt genoemd, werd in feite goed ontvangen door de Joden van zijn tijd. Hij was een van de weinige profeten van het Oude Testament op wiens boodschap de Joden werkelijk gunstig reageerden. De Heere bewoog hen ertoe te doen wat hij zei, enzovoort. Daarom is er geen bewijs dat de zoon van Berechja ooit enige vorm van negatieve tegenstand ondervond van de Joden van zijn tijd. Het zou vreemd lijken als ze hem doodden, als dat inderdaad is gebeurd.

Er staat een parallel verslag hiervan in Lukas, in Lukas 11, vers 49 tot en met 51. Daar staat bij de vermelding van Zacharia niet 'zoon van Berechja'. Er staat alleen:

Daarom heeft de wijsheid van God gezegd: Ik zal profeten en apostelen naar hen toe zenden, en van hen zullen zij sommigen doden en anderen vervolgen, opdat van dit geslacht afgeëist wordt het bloed van alle profeten dat van de grondlegging van de wereld af vergoten is, van het bloed van Abel tot het bloed van Zacharia, die omgebracht is tussen het altaar en het huis van God. Ja, Ik zeg u, het zal afgeëist worden van dit geslacht.

LUKAS 11:49-51

Het is interessant dat in de versie van Lukas niet 'Zacharia, zoon van Berechja' staat. Juist die aanduiding roept de vraag en het probleem op. Dat kan erop wijzen dat de woorden die Jezus werkelijk sprak eenvoudigweg 'Zacharia' waren, zonder 'zoon van Berechja' te noemen. En dat zou de gedachte misschien geloofwaardiger maken dat een kopiist die het Evangelie van Mattheüs overschreef, de woorden heeft toegevoegd.

We weten het niet zeker. Het is zeker mogelijk dat een kopiist deze woorden heeft toegevoegd. Het is ook mogelijk dat Zacharia, de zoon van Berechja, op deze manier is gestorven en dat de woorden dus authentiek zijn. Het maakt eigenlijk niet zoveel uit. Het zou alleen reden tot zorg zijn als de enige mogelijkheid die voor ons openstond, was dat we moesten zeggen dat Jezus of Mattheüs hier een fout heeft gemaakt. Dat is zeker niet de enige mogelijkheid die voor ons openstaat. We kunnen manieren zien waarop dit verschijnsel hier kon optreden zonder dat Jezus ook maar enige fout heeft gemaakt. Het lijkt er niet op dat iemand die zo vertrouwd was met het Oude Testament

als Jezus deze fout zou maken. Ik ben minder vertrouwd met het Oude Testament dan Hij was, en ik zou die fout niet maken. Ik betwijfel of Hij dat wel zou doen, en zeker niet als Hij de Zoon van God was, zoals wij geloven.

4

Jeruzalems onwil en de vrije wil

In het laatste deel van dit gedeelte zegt Hij:

Jeruzalem, Jeruzalem, jij die de profeten doodt en degenen stenigt die naar je toe worden gestuurd, hoe vaak heb Ik je kinderen niet bij elkaar willen brengen, zoals een kip haar kuikens onder haar vleugels verzamelt, maar jullie wilden niet.

Deze uitspraak houdt ongetwijfeld rekening met de hele Joodse geschiedenis. Daarin zond God Zijn profeten om Zijn volk tot bekering te brengen, zodat ze naar Hem zouden komen en onder Zijn vleugel beschermd zouden worden, zoals kuikentjes onder de vleugel van een moederhen. Hij zou hen graag hebben beschermd. Hij zou hen graag hebben ontvangen. Hij deed door de profeten daadwerkelijk een beroep op hen. Hij smeekte hen. Hij wilde hen bijeenbrengen, zei Hij, maar ze kwamen niet. Ze wilden niet komen.

Dit vers is naar mijn mening een van verscheidene verzen die de leer van de onweerstaanbare genade zeer krachtig ter discussie stellen. De calvinistische leer van de onweerstaanbare genade leert dat als God iemand voor behoud heeft uitverkoren, die persoon zal komen, omdat God als het ware als enige alle kaarten in handen heeft. Hij is Degene Die alle stemmen heeft. Als Hij heeft gekozen dat jij behouden zult worden, dan zul je onvermijdelijk behouden worden en zal Hij je door Zijn genade onweerstaanbaar trekken.

Als dit waar is, zou God nooit teleurgesteld moeten zijn doordat iemand niet komt, want God is Degene Die bepaalt wie er komt en wie niet. God zou nooit enige klacht moeten hebben over het feit dat bepaalde mensen niet komen, want Hij kiest er niet voor hen te trekken. In dit geval zegt Jezus echter dat er mensen waren die Hij wel verkoos te trekken. Hij wilde hen bijeenbrengen. Hij deed een beroep op hen. Hij probeerde hen zover te krijgen dat ze kwamen, maar ze wilden niet komen. Hij zegt:

Jullie wilden niet.

Er zijn nog andere verzen, maar dit is een van de zeer krachtige verzen die bevestigen dat de Bijbel de vrije wil van de mens leert, en dat God bij de mens niet altijd Zijn zin krijgt. God wil dat mensen iets doen, maar ze zijn niet bereid het te doen. Als ze het niet willen, gebeurt het niet. Ze kwamen niet naar Hem.

Sommigen zeggen:

Wat gebeurt er dan met de soevereiniteit van God?

De soevereiniteit van God betekent niet dat Hij alles bepaalt wat er gebeurt. Het betekent dat Hij, zoals elke soeverein, zoals elke koning, het gezag heeft om degenen te straffen die doen wat Hij niet wil dat ze doen. Ze maken een andere keuze dan Hij wenste, maar ze kunnen niet aan Zijn oordeel ontkomen, omdat Hij de Soeverein is.

Daarom zegt Jezus:

5

De verlaten tempel en Jezus' terugkeer

Kijk, jullie huis wordt verlaten en troosteloos achtergelaten. Want Ik zeg jullie: jullie zullen Mij niet meer zien totdat jullie zeggen: Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heere.

Er is reden om aan te nemen dat Jezus op dit moment voor de laatste keer de tempel verliet. In Mattheüs 24:1 staat:

En Jezus ging weg en vertrok uit de tempel; en Zijn discipelen kwamen naar Hem toe om Hem op de gebouwen van de tempel te wijzen.

MATTHEÛS 24:1

We hebben niet noodzakelijkerwijs een verslag waarin Hij ooit terugkeert, hoewel de chronologie van de gebeurtenissen in Lukas iets anders is. Als je Lukas leest, zijn er daarom momenten waarop Jezus hierna in de tempel is. Maar in Mattheüs is dit de laatste keer dat Jezus daar verschijnt.

Hij zegt:

Zie, uw huis wordt als een woestenij voor u achtergelaten.

MATTHEÛS 23:38

De heerlijkheid is vertrokken. De Sjekinaheerlijkheid vertrok uit de tempel in de persoon van Jezus, in Wie de heerlijkheid woonde en Die onder de mensen Zijn tent opsloeg. Hij verliet de tempel en de tempel was niet langer Gods huis. Bedenk dat Jezus eerder zei:

En Hij zei tegen hen die de duiven verkochten: Neem deze dingen vanhier weg, maak niet het huis van Mijn Vader tot een huis van koophandel.

JOHANNES 2:16

waarmee Hij de tempel bedoelde,

En Hij zei tegen hen: Er is geschreven: Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden; maar u hebt er een rovershol van gemaakt.

MATTHEÛS 21:13

Let erop dat Hij hier in Mattheüs 23:38 niet zegt:

Het huis van mijn Vader.

Hij zegt:

Kijk, jullie huis wordt verlaten en troosteloos achtergelaten.

De tempel is niet langer Gods huis. Hij vertrekt. Hij heeft de tempel verlaten. Hij heeft hem verstoten. Het is nu hun huis. Ze kunnen ermee doen wat ze willen.

Hij zegt:

Zie, uw huis wordt als een woestenij voor u achtergelaten. Want Ik zeg u: U zult Mij van nu af aan niet zien, totdat u zegt: Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heere!

MATTHEÛS 23:38-39

Met andere woorden, totdat afzonderlijke Joden Jezus kunnen erkennen als Degene Die in de Naam van de Heere tot hen kwam en Hem als hun Messias kunnen aanvaarden, zullen ze Hem niet opnieuw zien.

Heel wat mensen hadden op Palmzondag precies die woorden gezegd. Ze zeiden:

Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heere!

MATTHEÛS 21:9

Ze waren blijkbaar gelovigen, maar deze Farizeeën en schriftgeleerden tot wie Jezus sprak, verwierpen Hem. Totdat zij Hem konden aanvaarden, zouden ze Gods aanwezigheid niet opnieuw in hun midden hebben. Dat is blijkbaar wat Jezus hun hier vertelt. Hij vertrok. De volgende keer dat er iets belangrijks in de tempel gebeurde, was toen de Romeinen kwamen en hem in die generatie verwoestten, precies zoals Jezus had voorzien dat zou gebeuren.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 23:34-39
- Mattheüs 23:29-33
- Mattheüs 23:34
- Lukas 24:45

- 1 Korinthe 7:25
- Mattheüs 23:35
- Lukas 11:49-51
- Mattheüs 24:1
- Mattheüs 23:38
- Johannes 2:16
- Mattheüs 21:13
- Mattheüs 23:38-39
- Mattheüs 21:9

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.